

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2368/2019
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Републике Србије, Министарство пољопривреде и заштите животне средине, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, против туженог АА из ..., уз умешача на страни туженог ББ из ..., са пребивалиштем у ..., чији је заједнички пуномоћник Трајан Романовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог и умешача, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 786/18 од 05.03.2019. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог и умешача изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 786/18 од 05.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 726/18 од 25.07.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени, да му на име бесправног коришћења пољопривредног земљишта у државној својини, плати 748,22 евра са каматом по стопи у складу са Законом о затезној камати, почев од 01.07.2016. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да му накнади трошкове поступка са припадајућом каматом. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 71.226,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 786/18 од 05.03.2019. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу, на име накнаде штете због бесправног коришћења пољопривредног земљишта у државној својини, за економску 2012/2013 и 2013/2014 годину, плати 748,22 евра са каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати, почев од 01.07.2016. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка од 72.150,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате, као и трошкове другостепеног поступка од 12.000,00 динара, а одбијен је захтев за камату на трошкове парничног поступка за период од пресуђења до извршности пресуде. Истом пресудом одбијени су захтеви туженог и умешача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени и умешач су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари, поднета је 13.09.2016. године, а побијана вредност предмета спора је 748,22 евра.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је побијана вредност предмета спора 748,22 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог и умешача недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић